

Sygn. akt: KIO 3117/24

WYROK

Warszawa, dnia 11 września 2024 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Katarzyna Odrzywolska

Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie z udziałem stron w dniu 11 września 2024 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 27 sierpnia 2024 r. przez wykonawcę CELMAR Sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego, którym jest: Przedsiębiorstwo Techniczno Handlowo Usługowe INTERPROMEX Sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie

orzeka:

1. uwzględni odwołanie i nakazuje zamawiającemu: unieważnienie czynności

unieważnienia postępowania oraz czynności korekty kwoty, jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie przedmiotowego zamówienia, a także powtórzenie czynności badania i oceny ofert;

2. kosztami postępowania obciąża zamawiającego Przedsiębiorstwo Techniczno Handlowo Usługowe INTERPROMEX Sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie, i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę CELMAR Sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu tytułem wpisu od odwołania;

2.2. zasądza od zamawiającego Przedsiębiorstwa Techniczno Handlowo Usługowego INTERPROMEX Sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie na rzecz wykonawcy CELMAR Sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu kwotę 11 100 zł 00 gr (słownie: jedenaście tysięcy sto złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wpisu od odwołania oraz wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:

Sygn. akt: KIO 3117/24

Uzasadnienie

Przedsiębiorstwo Techniczno Handlowo Usługowe INTERPROMEX Sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie (dalej: „zamawiający”) prowadzi, na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 roku - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1320) -dalej: „ustawa Pzp” postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Zimowe utrzymanie chodników i wyznaczonych miejsc na terenie Miasta Będzina w okresie od 1 listopada 2024 r. do 31 marca 2025 r.”; znak sprawy zamawiającego ZP-4/2024 (dalej „postępowanie” lub „zamówienie”), o wartości szacunkowej poniżej progów unijnych, o których mowa w art. 3 ustawy Pzp.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Biuletynie Zamówień Publicznych pod numerem 2024/BZP 00440625/01 z dnia 1 sierpnia 2024 r.

W dniu 22 sierpnia 2024 r. zamawiający poinformował wykonawców unieważnieniu postępowania na podstawie art. 255 pkt 3 i pkt 6 ustawy Pzp.

W dniu 27 sierpnia 2024 r. przez wykonawcę CELMAR Sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu (dalej „odwołujący” lub „Celmar”) zostało wniesione odwołanie na czynność zamawiającego polegającą na unieważnieniu postępowania.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie niżej wymienionych przepisów ustawy Pzp:

1. art. 255 pkt 6 ustawy Pzp w związku z art. 457 ust. 1 ustawy Pzp oraz art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp poprzez unieważnienie postępowania przetargowego pomimo braku wystąpienia przesłanek oraz zaniechanie wskazania wyczerpującego uzasadnienia czynności unieważnienia postępowania;
2. art. 255 pkt 3 ustawy Pzp i art. 222 ust. 4 ustawy Pzp w związku z art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp poprzez

niezasadne i bezpodstawne dokonanie korekty kwoty, jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia po otwarciu ofert i późniejszego unieważnienia postępowania, w związku z niewystarczającą kwotą jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia;

a także, z ostrożności procesowej, w razie nieuwzględnienia powyższych zarzutów:

3. art. 260 ust. 1 ustawy Pzp w związku z art. 255 pkt 3 i 6 ustawy Pzp i art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp poprzez zaniechanie rzeczywistego i wyczerpującego uzasadnienia faktycznego czynności unieważnienia postępowania.

Zarzucając powyższe odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu: unieważnienia czynności unieważnienia postępowania oraz czynności korekty kwoty, jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie przedmiotowego zamówienia, a także powtórzenie czynności badania i oceny ofert.

Uzasadniając podnoszone w odwołaniu zarzuty, odwołujący w pierwszej kolejności wskazał, że zamawiający wszczął przedmiotowe postępowanie w dniu 1 sierpnia 2024 r. wraz z publikacją ogłoszenia o zamówieniu w Biuletynie Zamówień Publicznych oraz specyfikacją warunków zamówienia (dalej „SWZ”) na stronie internetowej. W formularzu ofertowym zamawiający wskazał krotność wykonywanych prac. Przed terminem składania ofert

w przedmiotowym postępowaniu zostało złożone odwołanie, które zostało uwzględnione w całości przez zamawiającego. W konsekwencji zamawiający dokonał zmiany treści SWZ w zakresie krotności wykonywanej usługi.

Odwołujący przypomniał także, że ostateczny termin składania ofert został wyznaczony na dzień 20 sierpnia 2024 r. Przed otwarciem ofert zamawiający zamieścił na stronie internetowej informację o kwocie, jaką zamierza przeznaczyć na przedmiotowe zamówienie. Zgodnie z przekazaną informacją kwota ta wynosiła 432 000 zł. brutto. Otwarcie ofert nastąpiło 20 sierpnia 2024 r. W przedmiotowym postępowaniu została złożona tylko jedna oferta tj. oferta odwołującego z ceną całkowitą 317 788,27 zł. brutto.

Następnie, w dniu 22 sierpnia 2024 r. zamawiający na stronie internetowej zamieścił dokument o nazwie „sprostowanie informacji”. Zgodnie z treścią tego dokumentu, zamawiający dokonał korekty kwoty, o której mowa w art. 222 ust. 4 ustawy Pzp z kwoty 432 000 zł.

na kwotę 281 099,97 zł. brutto. W piśmie tym opisał przyczynę, która spowodowała podjęcie przez zamawiającego tej decyzji.

Odwołujący argumentował w dalszej części, że w jego ocenie w przedmiotowym postępowaniu doszło do naruszenia przepisu art. 255 pkt 6 ustawy Pzp, który w przedmiotowym stanie faktycznym w ogóle nie ma zastosowania. Zgodnie z tym przepisem zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli to obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego. Już z treści samego art. 255 pkt 6

ustawy Pzp wynika, że unieważnienie postępowania może nastąpić jedynie w przypadku łącznego wystąpienia trzech warunków, tj.: (1) postępowanie obarczone jest wadą; (2) wada ta jest niemożliwa do usunięcia; (3) wada ta uniemożliwia zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego. Zgodnie z art. 260 ust. 1 ustawy Pzp

to na zamawiającym ciąży ciężar udowodnienia, że spełnione zostały wszystkie konieczne przesłanki do unieważnienia postępowania.

Zamawiający w uzasadnieniu unieważnienia postępowania nie wykazał spełnienia wszystkich trzech warunków, o których mowa powyżej. Zamawiający z jednej strony poinformował, że postępowanie obarczone w jego ocenie było wadą polegającą na wskazaniu przed otwarciem ofert błędnej kwoty, o której mowa w art. 222 ust. 4 ustawy Pzp, a jednocześnie w tym samym uzasadnieniu poinformował, że kwota ta została przez niego skorygowana. Gdyby nawet zgodzić się ze stanowiskiem zamawiającego, że przedmiotowe postępowanie obarczone jest wadą, z czym odwołujący się nie zgadza, to poprzez dokonanie korekty, zamawiający sam tę wadę usunął. Już tylko to uniemożliwia uznanie, że zostały spełnione wszystkie trzy warunki konieczne do unieważnienia postępowania na podstawie art. 255 pkt 6 ustawy Pzp.

Dodatkowo, w uzasadnieniu unieważnienia, nie zostało w żaden sposób udowodnione wystąpienie wady uniemożliwiającej zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy. Katalog przesłanek unieważnienia umowy został wskazany w art. 457 ust. 1 ustawy Pzp. Do uznawania uzasadnienia unieważnienia postępowania za skuteczne, na podstawie art. 255 pkt 6 ustawy Pzp, konieczne jest wykazanie związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy stwierdzoną wadą postępowania a brakiem możliwości zawarcia niepodlegającej unieważnieniu umowy,

w tym wskazując spełnienie określonej przesłanki z art. 457 ust. 1 ustawy Pzp. Zamawiający w uzasadnieniu całkowicie pominął wykazanie, że przyszła umowa podlegałaby unieważnieniu na podstawie art. 457 ust. 1 ustawy Pzp, a co za tym idzie należy uznać, że zamawiający nie wykazał, że zachodzi trzeci warunek konieczny do zastosowania art. 255 pkt 6 ustawy Pzp.

Nawet pomijając fakt, że to zamawiający jest zobowiązany do wykazania związku przyczynowo skutkowego pomiędzy art. 457 ust. 1 ustawy Pzp, a art. 255 pkt 6 ustawy Pzp, należy wskazać, że rzekome wskazanie błędnej kwoty, jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia, nie odpowiada żadnej przesłance, o której mowa w art.

457 ust. 1 ustawy Pzp.

Dalej odwołujący przypomniał, że jako drugą podstawę prawną unieważnienia postępowania, zamawiający wskazał art. 255 pkt 3 ustawy Pzp. W pierwszej kolejności odwołujący stwierdził, że zamawiający w jego ocenie działa w złej wierze. Przyczyną unieważnienia postępowania nie jest brak środków na realizację zamówienia, a chęć uniknięcia podpisania umowy z odwołującym, który spełnia warunki udziału w postępowaniu i, którego oferta jest zgodna z SWZ. W ocenie zamawiającego, wartość oferty odwołującego przekracza kwotę, jaką zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia.

Tymczasem jak już odwołujący wcześniej wskazał, jego oferta opiewała na kwotę 317 788,27 zł. brutto. Przed otwarciem ofert zamawiający zamieścił informację, że na przedmiotowe zamówienie przeznacza kwotę 432 000,00 zł. Jak widać zaoferowana przez odwołującego cena była niższa od pierwotnie wskazanej kwoty zamawiającego. Przedstawiona przez zamawiającego w uzasadnieniu unieważnienia postępowania argumentacja, że cena ofertowa odwołującego jest nierynkowa, a zamawiający nie dysponuje środkami niezbędnymi do podpisania umowy na warunkach przedstawionych w ofercie odwołującego, jest nieprawdziwa.

Polemizując ze stanowiskiem zamawiającego odwołujący po pierwsze podkreślił, że zamawiający dysponuje niezbędną kwotą do zrealizowania przedmiotowego zamówienia. Po drugie, wartość oferty, jak i umowy na zamówienie realizowane w poprzednim sezonie zimowym wyniosła 346 894,97 zł. i jest wyższa od oferty odwołującego w przedmiotowym postępowaniu. Tak więc realizacja zamówienia na warunkach cenowych z oferty odwołującego oznacza, że zamawiający na przedmiotowe zamówienie wyda kwotę o 30 000 zł. niższą niż w przypadku umowy z roku ubiegłego.

Dodatkowo odwołujący wskazał, że zamawiający dokonał korekty kwoty, jaką zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia w sposób błędny i oderwany od rynkowych wycen. Zamawiający założył, że zmniejszenie krotności nie wpłynie na zmianę cen jednostkowych przy konieczności poniesienia takich samych kosztów stałych, jak w przypadku realizacji zamówienia, przy ilościach pierwotnie wskazanych w SWZ. W ocenie odwołującego, przy wyliczaniu skorygowanej kwoty, jaką zamawiający może przeznaczyć na zamówienie, celowo ustalił zaniżoną kwotę, aby uniknąć udzielenia zamówienia odwołującemu, którego oferta jest zgodna z SWZ.

Odnosząc się w dalszej części bezpośrednio do drugiej podstawy prawnej wskazanej przez zamawiającego tj. art. 222 ust. 4 ustawy Pzp zaznaczył, że już treść samego cytowanego przepisu wskazuje, że kwotę jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, podaje się przed otwarciem ofert. Katalog podstaw do

unieważnienia postępowania, wskazanych w art. 255 ustawy Pzp, ma charakter zamknięty. Możliwość zmniejszenia kwoty przeznaczonej na realizację zamówienia, mogłaby doprowadzić

do dowolnego rozszerzania faktycznych podstaw unieważniania postępowań. Zamawiający, niezależnie od faktycznego przebiegu postępowania, w każdej sytuacji mógłby je unieważnić na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy Pzp i odpowiednio obniżyć przedmiotową kwotę. W ocenie odwołującego, taka sytuacja ma miejsce w przedmiotowym postępowaniu. Odwołujący przypomniał w tym miejscu wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt: KIO 2678/17, z treści którego wynika, że podana przez zamawiającego kwota jest informacją dla wykonawców i jako taka nie podlega zmianie.

Zgodnie z art. 222 ust. 4 ustawy Pzp, zamawiający ma obowiązek publikacji kwoty, jaką zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia przed otwarciem ofert. Jednocześnie żaden inny przepis nie daje zamawiającemu prawa do dokonywania korekty wysokości tej kwoty, a dopuszczenie możliwości korekty ww. kwoty po terminie składania ofert, naruszałoby podstawowe zasady ustawy Pzp tj. zasadę jawności i przejrzystości postępowania. Podobne stanowisko zostało przedstawione przez Krajową Izbę Odwoławczą w wyroku z dnia 6 lipca 2023 r., sygn. akt: KIO 1790/23.

Odwołujący w dalszej części podnosił, że w toku postępowania przetargowego, zarówno wykonawcę jak i zamawiającego uznaje się za profesjonalistę. Zamawiający jako gospodarz postępowania zobligowany jest do zachowania należytej staranności przy przygotowywaniu i prowadzeniu postępowania przetargowego. Jednym z obowiązków zamawiającego jest prawidłowe oszacowanie i wskazanie kwoty, jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Gdyby nawet uznać, jak twierdzi zamawiający, że w przedmiotowym postępowaniu doszło do omyłkowego wskazania błędnej kwoty, jaką ten zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, to wykonawca nie może ponosić negatywnych konsekwencji wynikających z błędów zamawiającego. W związku z powyższym ustalenia, czy wskazana przed otwarciem kwota jest prawidłowa, czy błędna, nie mają znaczenia w przedmiotowej sprawie. Podobne stanowisko zostało wyrażone w wyroku z dnia z dnia 24 stycznia 2020 r., sygn. akt KIO 83/20.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy zdaniem odwołującego uznać, że zamawiający nie miał prawa dokonać korekty i zmiany kwoty, jaką zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia bez względu na to, czy pierwotna kwota wskazana przed otwarciem ofert była błędna czy też prawidłowa, a czynność unieważnienia postępowania należy uznać za bezpodstawną.

Ponadto, zamawiający dokonując czynności unieważnienia postępowania nie przedstawił uzasadnienia ani wyjaśnienia dotyczącego braku możliwości zwiększenia kwoty przeznaczonej na realizację zamówienia. Zamiast tego, ograniczono się do lakonicznej wzmianki o podstawie prawnej unieważnienia i odniesienia się do kwot widniejących w protokole postępowania. Zgodnie z art. 260 ust. 1 ustawy Pzp, zamawiający ma obowiązek nie tylko podać podstawę prawną, ale również szczegółowo uzasadnić faktyczne okoliczności, które były podstawą do podjęcia takiej decyzji. Zamawiający zobowiązany jest do precyzyjnego poinformowania o wszystkich faktach, które wypełniają przesłanki określone w powołanym przepisie. Zamawiający prowadząc postępowanie przetargowe, nie ma swobody decyzyjnej w kwestii unieważnienia postępowania, a jego działania muszą opierać się na jasno określonych przesłankach wynikających wprost z art. 255 ustawy Pzp. Interpretacja tych przesłanek powinna być dokładna, a zamawiający musi udowodnić, że

unieważnienie postępowania miało faktyczne i prawne podstawy. Fakty, na które się powołuje, powinny być przedstawione w sposób klarowny i nie budzić wątpliwości. Uzasadnienie powinno być na tyle szczegółowe, aby umożliwić wykonawcom pełne zrozumienie podstaw unieważnienia oraz ewentualne zaskarżenie tej decyzji. Przedstawienie uzasadnienia faktycznego jest konieczne do uznania skuteczności czynności unieważnienia postępowania. W związku z tym, brak odpowiedniego uzasadnienia przez zamawiającego, narusza zasady przygotowania i prowadzenia postępowania określone w art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp. W tym przypadku zamawiający nie spełnił obowiązku podania uzasadnienia faktycznego w sposób zgodny z przepisami, nie przedstawiając precyzyjnie okoliczności uzasadniających unieważnienie postępowania, co utrudnia możliwość skutecznej weryfikacji tej decyzji przez odwołującego.

W odniesieniu do podstawy unieważnienia postępowania opisanej w art. 255 pkt 6 ustawy Pzp, zamawiający w informacji o unieważnieniu postępowania w ogóle nie wskazał z jakiego powodu uznaje, że wskazana przez niego wada postępowania jest nieusuwalna. Zamawiający nie podjął również próby udowodnienia, że zawarta w przedmiotowym stanie umowa podlegałaby unieważnieniu. Z kolei w odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 255 pkt 3 ustawy Pzp zwrócił uwagę, że przepis ten nakłada na zamawiającego obowiązek sprawdzenia możliwości zwiększenia kwoty, którą można przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia publicznego do wysokości najniższej oferty złożonej w postępowaniu. Zamawiający w swoim uzasadnieniu unieważnienia postępowania zawarł jedynie wyjaśnienia pozorne, stwarzające wrażenie spełnienia tego obowiązku. Takie działanie zamawiającego narusza art. 260 ust. 1 ustawy Pzp, co z kolei prowadzi do naruszenia podstawowych zasad opisanych w art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp. Uzasadnienie unieważnienia postępowania powinno być na tyle wyczerpujące, aby pozwoliło wykonawcy na pełne

zrozumienie decyzji zamawiającego i ich analizę w celu ustalenia, czy czynność zamawiającego została podjęta zgodnie z przepisami ustawy Pzp.

Zamawiający poinformował wykonawców, zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy Pzp, o wniesieniu odwołania, wzywając uczestników postępowania do złożenia przystąpienia. W terminie określonym w art. 525 ust. 1 ustawy Pzp, żaden wykonawca nie przystąpił do toczącego się postępowania odwoławczego.

Zamawiający złożył do akt sprawy pismo procesowe z 9 września 2024 r. - odpowiedź na odwołanie, wnosząc o jego oddalenie w całości jako niezasadnego.

Krajowa Izba Odwoławcza, po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego, po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przesłaną przez zamawiającego w formie elektronicznej, po zapoznaniu się z treścią odwołania, odpowiedzią na nie, a także po wysłuchaniu oświadczeń, jak też stanowiska odwołującego, złożonego ustnie do protokołu w toku rozprawy ustaliła i zważyła, co następuje

Izba ustaliła, że nie zaszła żadna z przesłanek, o których stanowi art. 528 ustawy Pzp, skutkujących odrzuceniem odwołania.

Izba dokonała również badania spełnienia przez odwołującego przesłanek określonych w art. 505 ustawy Pzp, to jest kwestii posiadania przez niego legitymacji do wniesienia odwołania uznając, że jego interes we wniesieniu odwołania przejawia się w następujący sposób.

Odwołujący złożył swoją ofertę w postępowaniu i ubiega się o zamówienie, jego oferta jest jedyną ofertą złożoną w postępowaniu i nie podlega odrzuceniu. W przypadku uwzględnienia odwołania przez Izbę jego oferta miałaby szansę zostać wybrana jako najkorzystniejsza, gdyby bowiem Izba uznała, że zamawiający niezasadnie podjął decyzję o unieważnieniu postępowania, to odwołujący miałby możliwość uzyskania zamówienia. Odwołujący może zatem ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy Pzp, możliwość uzyskania zamówienia została bowiem odwołującemu odebrana, a co za tym idzie utracił szansę na osiągnięcie zysku, który planował osiągnąć w wyniku jego realizacji. Powyższe stanowi wystarczającą przesłankę do skorzystania przez odwołującego ze środków ochrony prawnej przewidzianych w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Izba dopuściła i oceniła dowody przedłożone przez odwołującego, złożone

na rozprawie, inne niż stanowiące element dokumentacji postępowania, na okoliczności przez niego wskazane.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła, co następuje

Izba ustaliła, że przedmiotem zamówienia, zgodnie z SWZ jest: Zimowe utrzymanie chodników i wyznaczonych miejsc na terenie Miasta Będzina w okresie od 1 listopada 2024 r. do 31 marca 2025 r.

Termin składania ofert w przedmiotowym postępowaniu został wyznaczony na dzień 20 sierpnia 2024 r. Przed otwarciem ofert zamawiający zamieścił na stronie internetowej informację o kwocie, jaką zamierza przeznaczyć na przedmiotowe zamówienie. Zgodnie z przekazaną informacją kwota ta wynosiła 432 000 zł. brutto.

Otwarcie ofert nastąpiło 20 sierpnia 2024 r. W postępowaniu została złożona tylko jedna oferta tj. oferta odwołującego z ceną całkowitą 317 788,27 zł. brutto.

W dniu 22 sierpnia 2024 r. zamawiający na stronie internetowej zamieścił dokument o nazwie „Sprostowanie informacji”, zgodnie z treścią którego dokonał korekty kwoty, o której mowa w art. 222 ust. 4 ustawy Pzp z kwoty 432 000 zł. na kwotę

281 099,97 zł. brutto. Jako przyczynę tej decyzji wskazał: „Zamawiający podczas otwarcia ofert, nie uwzględnił istotnej zmiany wprowadzonej do SWZ oraz załączników z dnia 08.08.2024 r. Istotnej zmianie uległ formularz ofertowy - Załącznik nr 2 do SWZ w którym skorygowano krotności wykonywania czynności ręcznego i mechanicznego usuwania śniegu z chodników i miejsc wyznaczonych. Po dokonaniu korekty, kwota jaką Zamawiający zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia wynosi 260 277,75 zł netto + VAT, brutto 281 099,97 zł”.

Tego samego dnia zamawiający unieważnił postępowanie o udzielenie zamówienia, podając jako podstawę prawną art. 255 ust. 3 i ust. 6 ustawy Pzp. Uzasadniając swoją decyzję stwierdził co następuje: „zgodnie z art. 255 ust 6 oraz art. 255 ust 3 ustawy pzp, Zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, jeżeli postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego lub w sytuacji, gdy cena lub koszt najkorzystniejszej oferty lub ofert z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Zamawiający, udzielając informacji o sprostowaniu kwoty jaką zamierza przeznaczyć na realizacji zamówienia i dokonaniu analizy złożonych ofert w postępowaniu nie może podpisać umowy z Wykonawcą, który zaofertował ceny znacznie przewyższające ceny z roku ubiegłego, obowiązujące w zrealizowanej umowie na usługi odśnieżania chodników. Brak jest możliwości zwiększenia

kwoty jaką zamierzał przeznaczyć Zamawiający na zamówienie do kwoty zaproponowanej przez Wykonawcę z punktu widzenia uzasadnienia ekonomicznego. Podpisanie przez Zamawiającego umowy na warunkach cenowych wskazanych w ofercie Wykonawcy byłoby ekonomicznie nieracjonalne, znacząco zwiększałoby koszty realizacji zamówienia i nieuzasadnione ekonomicznie wydatkowania środków publicznych. Po uzasadnionej korekcie kwoty, wartość oferty przewyższa kwotę jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na realizację niemniejszego zadania. W tych okolicznościach zawarcie umowy na warunkach wskazanych w ofercie Wykonawcy narażałoby Zamawiającego na uszczerpiecie środków publicznych.”

Z powyższą decyzją nie zgodził się odwołujący, składając w dniu 27 sierpnia 2024 r. swoje odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, co następuje

Biorąc pod uwagę zgromadzone w sprawie materiały dowodowe, stanowiska stron prezentowane na rozprawie i w pismach procesowych, a także zakres zarzutów podnoszonych w odwołaniu Izba uznała, że odwołanie zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Na wstępie konieczne jest przypomnienie treści przepisów, które znajdują zastosowanie w niniejszej sprawie.

I tak, zgodnie z art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp, zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców oraz przejrzysty.

W myśl przepisu art. 222 ust. 4 ustawy Pzp, zamawiający zobowiązany jest udostępnić na stronie internetowej prowadzonego postępowania informacji o kwocie jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.

Stosownie do art. 255 ustawy Pzp Zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli (pkt 3) cena lub koszt najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, chyba że zamawiający może zwiększyć tę kwotę do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty; (pkt 6) postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego.

W myśl art. 260 ust. 1 ustawy Pzp o unieważnieniu postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający zawiadamia równocześnie wykonawców, którzy złożyli oferty lub wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu lub zostali zaproszeni do negocjacji -podając uzasadnienie faktyczne i prawne.

Zgodnie z art. 457 ust. 1 ustawy Pzp umowa podlega unieważnieniu, jeżeli zamawiający: (1) z naruszeniem ustawy udzielił zamówienia, zawarł umowę ramową lub ustanowił dynamiczny system zakupów bez uprzedniego zamieszczenia w Biuletynie Zamówień Publicznych albo przekazania Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej ogłoszenia wszczynającego postępowanie lub bez wymaganego ogłoszenia zmieniającego ogłoszenie wszczynające postępowanie, jeżeli zmiany miały znaczenie dla sporządzenia wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo ofert; (2) zawarł umowę z naruszeniem lub lub albo jeżeli uniemożliwiło to Krajowej Izbie Odwoławczej uwzględnienie odwołania przed zawarciem umowy; (3) zawarł umowę przed upływem terminu, o którym mowa w (4) z naruszeniem lub udzielił zamówienia objętego umową ramową; (5) z naruszeniem lub udzielił zamówienia objętego dynamicznym systemem zakupów.

Na wstępie przypomnienia wymaga, że Izba ocenia prawidłowość dokonanych przez zamawiającego czynności w oparciu o uzasadnienie prawne i faktyczne tych czynności, dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak też dowody zgromadzone w sprawie. W tym przypadku istotną jest argumentacja zamawiającego wskazana w piśmie z 22 sierpnia 2024 r., w którym poinformował odwołującego o unieważnieniu prowadzonego postępowania, jak też dokumentacja prowadzonego postępowania, z treści której wynika w jakiej dacie zamawiający podejmował poszczególne decyzje, prowadzące do zmniejszenia kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia a w konsekwencji do unieważnienia prowadzonego postępowania.

Na wstępie Izba zwraca uwagę, że obowiązkiem zamawiającego, w myśl cytowanego art. 260 ust. 1 ustawy Pzp jest zawiadomienie wykonawców o podjętej decyzji unieważnienia postępowania, wraz z podaniem uzasadnienia prawnego i

faktycznego tej czynności. Przypomnieć należy, że przywołany przepis, stanowiący realizację zasad postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, takich jak jawność postępowania, równe traktowanie wykonawców i zachowanie uczciwej konkurencji, nakłada na zamawiającego obowiązek zakomunikowania wykonawcom, dlaczego zamiast dokonać wyboru oferty najkorzystniejszej i zawrzeć umowę, zdecydował się na zakończenie go w taki sposób. Z kolei po stronie wykonawcy kształtuje on prawo do uzyskania pełnej i rzetelnej wiedzy na temat przyczyn takiej decyzji. Przypomnienia wymaga także, że unieważnienie postępowania nie jest celem

dla którego jest ono wszczynane, celem tym jest wybór oferty i zawarcie umowy. Wykonawcy, angażując swój czas i środki finansowe, składając ofertę w danej procedurze liczą na zawarcie umowy i osiągnięcie zysku z jego realizacji.

Z tych powodów ustawodawca wskazał określone przypadki i sytuacje oraz opisał przesłanki, w których możliwe jest zakończenie przez zamawiającego postępowania jego unieważnieniem. Jest to zatem sytuacja wyjątkowa, a na czynność zamawiającego przysługuje wykonawcy środek ochrony prawnej tj. prawo wniesienia odwołania do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej. Stąd tak istotne jest, aby zamawiający w sposób wyczerpujący poinformował danego wykonawcę o przyczynach podjętej decyzji unieważnienia postępowania i wskazał która z przesłanek ustawy Pzp zaszła w danych okolicznościach. To na podstawie informacji, przekazanej zgodnie z wskazywanym wyżej przepisem, wykonawca po pierwsze dowiaduje się czy decyzja zamawiającego była prawidłowa, a jeśli nie - podejmuje decyzję, czy skorzystać ze środków ochrony prawnej, jakie zarzuty sformułować w odwołaniu i w jaki sposób polemizować ze stanowiskiem zamawiającego.

Izba podziela w całej rozciągłości stanowisko o doniosłości instytucji uzasadnienia czynności zamawiającego, wyrażone w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 lipca 2011 r., XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy, sygn. akt w którym zwrócono uwagę: „Z punktu widzenia Zamawiającego, oznacza to że nie może on zmienić ani rozszerzać podstawy faktycznej decyzji o wykluczeniu wykonawcy z postępowania

po wniesieniu przez tego drugiego odwołania. W świetle związku KIO, Sądu Okręgowego i Odwołującego zarzutami podniesionymi w odwołaniu, sprzeczne z naczelną zasadą postępowania cywilnego, jaką jest zasada równouprawnienia stron, byłoby dopuszczenie do rozszerzenia podstawy faktycznej decyzji o wykluczeniu Odwołującego. Wobec związania swoimi zarzutami, Odwołujący nie mógłby bowiem odnieść się do nowych okoliczności przedstawionych przez Zamawiającego, po wniesieniu odwołania (...). Dopuszczenie do rozszerzenia podstawy faktycznej decyzji przez Zamawiającego uniemożliwiłoby jednocześnie Odwołującemu - wykonawcy przedstawienie zarzutów, co do tych nowych okoliczności. Wobec tego dowody zgłoszone przez Zamawiającego jako dotyczące okoliczności związanych z rozszerzoną podstawą faktyczną decyzji o wykluczeniu, nie mogły zostać uwzględnione”. Choć przywołane powyżej orzeczenie dotyczyło uzasadnienia czynności wykluczenia wykonawcy z postępowania, poglądy tam wyrażone znajdują, zdaniem Izby, także zastosowanie do uzasadnienia czynności unieważnienia postępowania, co do której ustawodawca analogicznie przewidział obowiązek jej uzasadnienia.

Mając na uwadze powyższe rozważania, zasadność zarzutów odwołania kwestionujących czynność unieważnienia postępowania jest przez Izbę oceniana w zakresie tych okoliczności, które zostały przez zamawiającego przedstawione jako uzasadniające tą czynność. Ocena dokonywana przez Izbę w tym zakresie nie może więc wykraczać poza uzasadnienie przedstawione przez zamawiającego i polegać na badaniu istnienia podstaw do unieważnienia w szerszym aspekcie.

Izba kierując się uzasadnieniem decyzji wyrażonej przez zamawiającego w piśmie z 22 sierpnia 2024 r. uznała, że trafne są zarzuty odwołującego, który kwestionuje podjęte czynności, gdyż zamawiający nie wykazał, aby zaszły przesłanki uprawniające go do unieważnienia postępowania na podstawie wskazywanych przez niego przepisów art. 255 pkt 3 lub pkt 6 ustawy Pzp.

W odniesieniu do pierwszej z przesłanek, opisanej w art. 255 pkt 3 ustawy Pzp, w pierwszej kolejności przypomnieć należy, że wskazywany przepis art. 222 ust. 4 ustawy Pzp, zobowiązuje zamawiającego do udostępnienia na stronie internetowej prowadzonego postępowania informacji o kwocie jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Przy czym należy podkreślić, że instytucja informowania wykonawców przed otwarciem ofert o wysokości kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia, została wprowadzona przez ustawodawcę w konkretnym celu, jakim było zapobieganie bezpodstawnemu unieważnianiu postępowań. W związku bowiem z dopuszczalnością unieważnienia postępowania z powodu tego, że cena najkorzystniejszej oferty przewyższa kwotę przeznaczoną na sfinansowanie zamówienia, istniało ryzyko, że przesłanka ta będzie wykorzystywana jako pretekst do unieważniania postępowań w sytuacji, gdy najkorzystniejszą ofertę złoży „niechciany” przez zamawiającego wykonawca. Aby nie dopuścić do takiego procederu, ustawodawca wprowadził zatem obowiązek informowania o wysokości kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia, przy czym istotny jest moment w którym zamawiający taką informację przekazuje tj. przed upływem terminu otwarcia ofert, czyli przed momentem poznania cen, jakie zaofertowali wykonawcy ubiegający się o zamówienie. Istotne przy tym jest to, że podawana w tych warunkach kwota jest dla zamawiającego wiążąca (w tym znaczeniu, że nie może być zmniejszona), co w konsekwencji ma zapobiegać arbitralnemu decydowaniu przez zamawiających o podstawach unieważnienia postępowania.

Biorąc pod uwagę wyżej wskazane uwarunkowania nie sposób nie zauważyć, że omawiana instytucja ma walor nie tylko informacyjny, ale stanowi także narzędzie

przyczyniające się do przestrzegania przez zamawiających podstawowych zasad udzielania zamówień publicznych. Skoro bowiem zastosowanie ww. instytucji ma na celu zapobieganie nieuprawnionemu unieważnianiu postępowań z powodu złożenia najkorzystniejszej oferty przez określonego wykonawcę (choć powody mogą też być inne, np. zmiana koncepcji realizacji zamówienia przez zamawiającego), to nie ulega wątpliwości, że cel taki wpisuje się w zasadę

równego traktowania wykonawców, zapewnienia uczciwej konkurencji i przejrzystości postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Potencjalne zatem odstąpienie od obowiązku traktowania informacji o kwocie na sfinansowanie zamówienia jako wiążącej i pozwolenie na to, by po otwarciu ofert zamawiający mogli doprecyzować podaną informację, np. w zakresie tego, jaka część zamówienia miała w ich zamysle zostać z tej kwoty sfinansowana, prowadziłoby do wypaczenia celu ustanowienia tej instytucji i do łamania zasad, o których mowa w art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp.

W niniejszej sprawie zamawiający dopełnił obowiązku informacyjnego i wskazał, że na przedmiotowe zamówienie zamierza przeznaczyć kwotę 432 000 zł. Z kolei cena złożonej przez odwołującego oferty opiewała na kwotę 317 788,27 zł. Biorąc powyższe pod uwagę nie budzi wątpliwości, że kwota zaoferowana w postępowaniu przez wykonawcę mieściła się w tej, którą zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie tego zadania.

Nie zasługuje na uwzględnienie argumentacja zamawiającego, który opisuje przebieg postępowania, powołuje się na fakt dokonania zmian w opisie przedmiotu zamówienia, które to w rezultacie miały doprowadzić do zmniejszenia zakresu realizowanych usług, by finalnie stwierdzić, że wskutek błędu ludzkiego kwota przeznaczona na jego sfinansowanie, podana na stronie internetowej, była nieprawidłowa. Powyższe nie może stanowić argumentu dla unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, gdyż jak wyżej wskazano zamawiający związany jest kwotą opublikowaną przez siebie na stronie internetowej przed otwarciem ofert i nie może jej zmienić po dokonaniu tej czynności. Powtórzyć należy, że podanie tej kwoty przed terminem otwarcia ofert stanowi gwarancję dla wykonawcy, że zamawiający nie będzie w sposób arbitralny decydował czy zamierza udzielić zamówienia danemu wykonawcy, czy też nie. Będąc związany tą kwotą nie może w sposób dowolny manipulować postępowaniem, powołując się na ewentualne błędy ludzkie czy dokonywane w toku postępowania zmiany opisu przedmiotu zamówienia, w tym zmniejszenie zakresu zadań do wykonania.

Dodatkowo, w niniejszej sprawie, trafnie zauważa odwołujący, że wbrew stanowisku zamawiającego, który to twierdzi, że zmniejszenie kwoty miało być wynikiem dokonania zmian w treści SWZ (jak wskazał zamawiający nastąpiło zmniejszenie krotności wykonywanych czynności, i nastąpiło to wskutek uwzględnienia pierwszego odwołania w dniu 8 sierpnia 2024 r.), zamawiający pierwsze czynności zmierzające do zmniejszenia

kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia podjął dopiero po terminie otwarcia ofert (otwarcie miało miejsce w dniu 20 sierpnia 2024 r.). Wynika to z treści załącznika nr 1, w którym znajduje się adnotacja z dnia 21 sierpnia 2024 r. o treści: „Wnoszę o zmianę wartości zamówienia po korekcie krotności wykonania przedmiotu zamówienia”. Z kolei zgoda na powyższą modyfikację została udzielona w dniu następnym. Dopiero wskutek tej decyzji podjętej, co jeszcze raz należy podkreślić, już po otwarciu złożonych ofert a zatem kiedy zamawiający dowiedział się o tym jakie podmioty ubiegają się o zamówienie zdecydował arbitralnie, że kwota którą opublikował na stronie internetowej przed ich otwarciem, jest zawyżona. W konsekwencji zamawiający, w dniu 22 sierpnia 2024 r. dokonał czynności, do której nie był uprawniony w myśl przepisów ustawy Pzp tj. skorygował kwotę jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia do kwoty 281 099,97 zł., co w konsekwencji spowodowało, że zaproponowana przez odwołującego w ofercie cena przewyższała kwotę przeznaczoną na jego sfinansowanie.

W świetle przepisu art. 222 ust. 4 ustawy Pzp działanie takie jest niedopuszczalne i nie uzasadniają go żadne względy czy okoliczności, na które zamawiający się powołuje. Przepisy ustawy Pzp nie przewidują możliwości dokonania takiej czynności, jaką jest „sprostowanie informacji”, a takie działanie godzi w zasady udzielania zamówień publicznych wyrażone w art. 16 ustawy Pzp.

Ponownie należy powtórzyć w tym miejscu, że jeśli zamawiający zamieści stosowną informację na stronie internetowej prowadzonego postępowania o kwocie, jaką zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia, to tym samym zobowiązuje się do wyboru oferty najkorzystniejszej, w której zaoferowana cena lub koszt nie przekroczy podanej przez niego wartości. Wielokrotnie w orzecznictwie Krajowej Izby odwoławczej znaleźć można wytyczne dotyczące tego, jak traktować oświadczenie złożone przez zamawiającego, a odnoszące się do deklaracji w zakresie kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia. Tak między innymi w Wyroku z dnia 11 grudnia 2023 r., sygn. akt KIO 3551/23 trafnie Izba zaznaczyła, że: „podanie informacji o kwocie jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia nie jest celem samym w sobie, ale stanowi wyraz realizacji przede wszystkim zasady przejrzystości postępowania. Nie ulega wątpliwości, że kwota podana na sfinansowanie zamówienia jest kwotą minimalną, którą zamawiający może przeznaczyć, a którą uprawniony będzie zwiększyć do ceny najkorzystniejszej oferty. Określona i podana do publicznej wiadomości kwota stanowi gwarancję dla wykonawców, że w przypadku, gdy cena oferty najkorzystniejszej będzie niższa to zamawiający zawrze z wykonawcą umowę. Przepis służy więc realizacji zasad zamówień publicznych, jest gwarancją jawności, przejrzystości i uczciwej konkurencji w postępowaniu oraz równości. Kwota ujawniona w trybie art. 222 ust. 4 ustawy pzp wiąże więc zamawiającego w tym sensie, że zamawiający nie będzie uprawniony unieważnić postępowania w sytuacji, gdy cena oferty

najkorzystniejszej mieści się w podanej kwocie”.

Podobnie w rozpoznawanej sprawie należy stwierdzić, że zamawiający nie był uprawniony do podjęcia decyzji o unieważnieniu postępowania w sytuacji, gdy cena oferty najkorzystniejszej mieściła się w budżecie zamawiającego. Podejmując ją, zamawiający naruszył zatem zasady udzielania zamówień publicznych, co skutkowało uznaniem, że nie zaistniała w sprawie przesłanka unieważnienia postępowania opisana w art. 255 pkt 3 ustawy Pzp.

Mając również na uwadze, że dokonana czynność w postaci zamieszczenia na stronie internetowej w dniu 22 sierpnia 2024 r. pn. „Sprostowanie informacji” została dokonana

z naruszeniem zasad udzielania zamówień publicznych, Izba nakazała unieważnienie czynności korekty kwoty, jaką

zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie przedmiotowego zamówienia.

Odnosząc się do drugiej z wymienionych przez zamawiającego przesłanek unieważnienia postępowania, opisanej w art. 255 pkt 6 ustawy Pzp, w ocenie Izby zamawiający nie wykazał, aby zaszły okoliczności wymienione w tym przepisie, uprawniające go do podjęcia takiej decyzji.

W tym miejscu po raz kolejny należy przypomnieć, że granicę rozpoznania przez Izbę zarzutów dotyczących zasadności unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, wyznaczają wyłącznie te podstawy i okoliczności, które zostały przez zamawiającego przedstawione jako uzasadniające tę czynność. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy zamawiający w piśmie z 22 sierpnia 2024 r. wskazywał jedynie sam przepis, nie podejmując nawet próby wykazania, że wystąpiły przesłanki w nim wymienione.

Podkreślić należy, że unieważnienie postępowania w oparciu o art. 255 pkt 6 ustawy Pzp może mieć miejsce jedynie w przypadku, jeżeli łącznie zostaną spełnione następujące okoliczności: po pierwsze, postępowanie musi być obciążone wadą o nieusuwalnym charakterze; po drugie wada taka, musi uniemożliwić zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Podstawą do unieważnienia postępowania jest zatem obciążenie postępowania wadą, przez którą należy rozumieć wyłącznie takie uchybienia proceduralne, które nie mogą być skorygowane przez zamawiającego w toku postępowania poprzez unieważnienie lub powtórzenie nieprawidłowej czynności. Ponadto, wada taka musi uniemożliwić zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego. W konsekwencji takie błędy w postępowaniu, które pozostają bez wpływu na możliwość zawarcia niepodlegającej unieważnieniu umowy, nie są wystarczającą podstawą do unieważnienia postępowania. Powyższe wskazuje, iż konieczne jest ustalenie związku przyczynowo

- skutkowego pomiędzy wystąpieniem wady postępowania a brakiem możliwości zawarcia umowy niepodlegającej unieważnieniu.

Ustalenie, czy w danym postępowaniu wystąpiła wada uniemożliwiająca zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy, powinno być dokonywane przede wszystkim poprzez odniesienie określonego naruszenia przepisów Pzp do przyczyn, z powodu których zawarta umowa podlega unieważnieniu, określonych w art. 457 ust. 1 ustawy Pzp. Wady te stanowią konsekwencję znaczących uchybień, w stosowaniu przepisów odnoszących się do prowadzenia postępowania, spowodowanych przez zamawiającego.

W niniejszej sprawie, co wynika z treści przekazanego wykonawcy uzasadnienia o unieważnieniu postępowania z dnia 22 sierpnia 2024 r., zamawiający nie wskazuje na żaden błąd w postępowaniu, ale twierdzi, że podpisanie umowy na warunkach zaproponowanych

w ofercie odwołującego, byłoby nieuzasadnione ekonomicznie. Przy tym zamawiający w żaden sposób swojego stanowiska w tym zakresie nie uzasadnia. Niezależnie od powyższego, że nie jest to wada postępowania, o której mowa w tym przepisie, zamawiający w żaden sposób nie wykazuje w jaki to sposób owa „wada” miałaby uniemożliwić zamawiającemu zawarcie umowy niepodlegającej unieważnieniu.

Mając na względzie powyższe, Izba doszła do przekonania, że zamawiający podejmując decyzję o unieważnieniu postępowania, naruszył wszystkie wskazywane przez odwołującego przepisy ustawy Pzp. Z treści uzasadnienia faktycznego, zawartego w piśmie z 22 sierpnia 2024 r. nie wynika, że zaistniały podstawy do unieważnienia postępowania, co stanowi samodzielną przesłankę do uwzględnienia odwołania.

Z kolei analiza akt prowadzonego postępowania, dokonana przez skład orzekający, prowadzi do wniosku, że powyższe przesłanki w niniejszej sprawie nie zaistniały. Zamawiający opublikował przed otwarciem ofert informację o kwocie, którą zamierzał przeznaczyć

na sfinansowanie zamówienia, cena oferty mieści się we wskazanej kwocie, zaś sama okoliczność, że zamawiający zapomniał dokonać stosownej korekty, nie upoważnia do twierdzenia, że mamy w niniejszej sprawie do czynienia z jakąkolwiek wadą, tym bardziej taką, która uniemożliwia zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku postępowania - na podstawie art. 557 i art. 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 7 ust. 1 pkt 1 w związku z § 5 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich

rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r., poz.

2437).

Przewodnicząca: